

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 29 december 2003

Nr 1224—1234

INNEHÅLL

Nr	Sidan
1224	Lag om ändring av 18 och 45 a § lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården 4207
1225	Lag om ändring av lagen om försök med obrutna servicekedjor inom social- och hälsovården och om försök med socialförsäkringskort 4209
1226	Lag om ändring av 7 § barnbidragslagen 4212
1227	Lag om ändring av 13 § lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn 4213
1228	Republikens presidents förordning om upphävande av förordningen om ikraftträdande av konventionen om ömsesidigt godtagande av provningsresultat och bevis om överensstämmelse samt av protokollet i anslutning därtill 4214
1229	Statsrådets förordning om de förvärvsinkomster som skall inräknas i det lönebelopp som olycksfallsförsäkringspremien grundar sig på 4215
1230	Statsrådets förordning om ändring av narkotikaförordningen 4216
1231	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av 2 § social- och hälsovårdsministeriets beslut om narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika 4218
1232	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av 6 § social- och hälsovårdsministeriets förordning om klassificering av risker och bestämmande av försäkringspremien enligt hur farligt yrket eller arbetet är samt om hur försäkringstagarens egen skadestatistik skall beaktas när försäkringspremien bestäms enligt 35 § lagen om olycksfallsförsäkring 4219
1233	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om utökande och upplösande av tilläggsförsäkringsansvaret hos pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare 4220
1234	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om utökande och upplösande av tilläggsförsäkringsansvaret hos pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare 4221

Nr 1224

Lag

om ändring av 18 och 45 a § lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 3 augusti 1992 om planering av och statsandel för social- och hälsovården (733/1992) 18 § 1 mom. och 45 a § 1 mom. 3 punkten,
dessa lagrum sådana de lyder, 18 § 1 mom. i lag 661/2003 samt 45 a § 1 mom. 3 punkten i lag 1187/2002, som följer:

18 §

Bibehållande av kostnadsfördelningen

Kostnaderna för den kommunala social- och hälsovården fördelas mellan kommuner-

na och staten så att kommunernas andel av de kostnader som bestäms enligt denna lag är 68,18 procent och statens andel 31,82 procent. Om det enligt 3 § 2 punkten statsandelslagen har beslutats att den årliga förändringen i kostnadsnivån under vissa år skall

RP 64/2003
ShUB 22/2003
RSv 89/2003

beaktas med mindre än det fulla beloppet, skall detta vid kostnadsfördelningen mellan staten och kommunerna beaktas så att statens andel minskar så att den motsvarar den nedsatta justeringen av kostnadsnivån för åren i fråga.

45 a §

Höjning av kommunens självfinansieringsandel

Kommunens självfinansieringsandel per

Helsingfors den 19 december 2003

invånare, om vilken föreskrivs i 17 §, höjs enligt följande:

3) på grund av den minskning av utgifterna för utkomststödet som hänför sig till det stöd som avses i lagen om särskilt stöd till invandrare (1192/2002) höjs självfinansieringsandelen med 0,67 euro 2003 och med 2,99 euro från och med 2004.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1225

L a g**om ändring av lagen om försök med obrutna servicekedjor inom social- och hälsovården och om försök med socialförsäkringskort**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagen beslut
upphävs i lagen den 22 september 2000 om försök med obrutna servicekedjor inom social- och hälsovården och om försök med socialförsäkringskort (811/2000) 3 § 3 och 8 punkten, 14—19 och 29 § samt 30 § 4 mom., samt
ändras lagens rubrik, 1 § 1 mom., 2 §, 3 § 9 punkten, 9 §, rubriken för 4 kap., 4 kap. 12 och 13 §, 22 § 1 mom., 25 § 1—3 mom., 27 § och 30 § 2 mom. som följer:

L a g**om försök med obrutna servicekedjor inom social- och hälsovården**

1 §

Lagens syfte

I denna lag bestäms om ett regionalt försök med obrutna servicekedjor inom social- och hälsovården och det övriga socialskyddet samt om anknytande service med personliga rådgivare, planer för servicekedjan och referensdatabaser.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas när kommuner, samkommuner, andra myndigheter, sammanslutningar, serviceproducenter, självständiga yrkesutövare eller Folkpensionsanstalten ordnar eller tillhandahåller social- och hälsovård eller någon annan form av socialskydd för invånare i de kommuner som deltar i försöket.

En kommun eller samkommun eller båda

gemensamt kan genom en ansökan som riktas till social- och hälsovårdsministeriet ansöka om att få delta i försöket. Social- och hälsovårdsministeriet kan bestämma om tillämpningen av lagen i en ansökande kommun eller samkommun eller i båda, ifall de tekniska, ekonomiska, administrativa och övriga kriterierna beträffande deltagande i försöket utifrån ansökan med bifogad försöksplan bedöms vara uppfyllda. Social- och hälsovårdsministeriet skall i tillräcklig grad offentliggöra vilka områden som slutgiltigt tas med i försöket.

Utöver bestämmelserna i denna lag tillämpas vad som i övrigt bestäms om social- och hälsovård och övrigt socialskydd.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

9) *samtycke* en frivillig, individualiserad,

medveten och verifierbar viljeyttring som bygger på att klienten i fråga getts tillräcklig information och genom vilken han eller hon godtar att personuppgifter som gäller honom eller henne behandlas.

9 §

Arbetsgivares service med personlig rådgivare

Arbetsgivare som avses i lagen om företagshälsovård (1383/2001) och som deltar i försöket kan som ett led i den företagshälsovård som arbetsgivaren själv tillhandahåller ordna service med personlig rådgivare genom att i tillämpliga delar iaktta vad som i 4—8 § bestäms om personlig rådgivare.

4 kap.

Elektronisk identifiering och signering

12 §

Identifiering

I social- och hälsovårdens certifierade elektroniska kommunikation kan klienterna verifieras med hjälp av certifikatet på ett sådant identitetskort som avses i lagen om identitetskort (829/1999) eller andra certifikat som håller motsvarande standard.

Legitimerade yrkesutbildade personer inom social- och hälsovården kan när de sköter sina yrkesuppgifter verifieras med hjälp av certifikat som håller tillräckligt hög standard.

Även organisationerna inom social- och hälsovården kan certifieras vid elektronisk kommunikation.

13 §

Elektronisk signering av dokument

Klienterna, organisationerna och företrädare för organisationerna kan med hjälp av de certifikat som avses i 12 § signera och kryptera dokument eller andra meddelanden som de sänder.

22 §

Uppgifter som skall registreras i referensdatabasen

Som referensuppgifter registreras i en referensdatabas klientens namn och personbeteckning, var uppgifterna finns, en allmän beskrivning av de uppgifter som referensuppgifterna anknyter till, tiden för registreringen av en referensuppgift samt de tekniska uppgifter som krävs med tanke på referensdatabasens funktion.

25 §

Förande av klientens talan i vissa situationer

När en klient saknar förutsättningar att bedöma betydelsen av sitt samtycke, får uppgifter som är nödvändiga för tillhandahållandet av en obruten vård- och servicekedja lämnas med skriftligt samtycke av klientens lagliga företrädare, ifall detta inte klart strider mot klientens vilja eller intresse.

När en klient inte själv klarar av att delta i uppgörandet eller ändringen av en plan för servicekedja, skall planen om möjligt göras upp eller ändras i samförstånd med klientens lagliga företrädare.

När en klient inte själv klarar av att ingå ett avtal om personlig rådgivare, kan klientens talan i frågor som gäller sådana avtal föras av klientens lagliga företrädare.

27 §

Avgifter för service med personlig rådgivare

Den service med personlig rådgivare som avses i 2 kap. är avgiftsfri för klienten.

30 §

Ikraftträdande

Denna lag är i kraft till och med den 31 december 2005. Utifrån de ansökningar som inkommit senast den 31 maj 2004 kan social- och hälsovårdsministeriet besluta om

godkännande av en försöksregion på det sätt som avses i 2 § 2 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

De kommuner och samkommuner som deltagit i försöket innan lagen träder i kraft deltar fortfarande i försöket, såvida de inte lämnar social- och hälsovårdsministeriet ett meddelande om att de avstår från försöket. Dylika försöksregioner skall senast den 31 maj 2004 meddela social- och hälsovårdsministeriet om de önskar avstå från försöket.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Referensuppgifter om avtal om personlig rådgivare och planer för servicekedja som gjorts samt samtycken som getts innan lagen träder i kraft utplånas den 31 december 2013.

Socialförsäkringskort som utfärdats innan lagen träder i kraft kan fortfarande användas som sådana sjukförsäkringskort som avses i 13 § sjukförsäkringsförordningen (473/1963) under den tid som finns antecknad på kortet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1226

L a g

om ändring av 7 § barnbidragslagen

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i barnbidragslagen av den 21 augusti 1992 (796/1992) 7 §, sådan den lyder i lag 530/2001, som följer:

7 §

Barnbidragets storlek

Barnbidraget är 100 euro per barn och kalendermånad.

Om en i 6 § avsedd person har rätt att lyfta barnbidrag för flera än ett barn, är barnbidragets belopp för det andra barnet 110,50 euro, för det tredje barnet 131 euro, för det fjärde barnet 151,50 euro och för varje påföljande barn 172 euro per kalendermånad.

För en ensamförsörjares barn betalas barnbidraget höjt med 36,60 euro per kalendermånad. Med ensamförsörjare avses i denna lag en person som har rätt att lyfta barnbidrag och som i början av betalningsmånaden för barnbidraget inte lever i äktenskap eller som före betalningsmånadens början har flyttat

ifrån sin make i syfte att upphöra med samlevnaden. Som ensamförsörjare anses dock inte en person som utan att ingå äktenskap fortgående lever tillsammans med en annan person i gemensamt hushåll under förhållanden av äktenskapsliknande natur.

Om barnet så som avses i 11 § 1 mom. är i anstalts- eller familjevård och barnbidraget betalas till kommunen eller om bidraget med stöd av 12 § 1 mom. betalas till barnet självt, är barnbidraget 100 euro per kalendermånad. För barn till ensamförsörjare betalas dock barnbidraget höjt med 36,60 euro per kalendermånad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1227

L a g**om ändring av 13 § lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn**

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 december 1996 om stöd för hemvård och privat vård av barn (1128/1996) 13 § 1 och 4 mom., av dessa 13 § 4 mom. sådant det lyder i lag 562/2000, samt *fogas* till 13 §, sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag och i lag 1078/2002, ett nytt 5 mom. som följer:

13 §

Partiell vårdpenning

En i Finland faktiskt bosatt förälder eller en annan vårdnadshavare, som har ett barn under tre år och som är anställd i ett tjänste- eller anställningsförhållande där arbetstiden på grund av vården av barnet i medeltal uppgår till högst 30 timmar i veckan, har rätt till partiell vårdpenning. En förälder eller annan vårdnadshavare har under samma förutsättningar rätt till partiell vårdpenning även under barnets första och andra läsår inom den grundläggande utbildningen och under läsåret innan barnet börjar i läropliktsskola, om barnet då som läropliktigt deltar i förskoleundervisning. Om barnet omfattas av förlängd läroplikt enligt 25 § 2 mom. lagen om

grundläggande utbildning, föreligger dock på nämnda villkor rätt till partiell vårdpenning till utgången av barnets tredje läsår inom den grundläggande utbildningen.

Den partiella vårdpenningen är 70 euro per kalendermånad.

Båda föräldrarna eller vårdnadshavarna har rätt till partiell vårdpenning för samma kalenderperiod, förutsatt att de inte håller i 4 kap. 4 § arbetsavtalslagen (55/2001) avsedd partiell vårdledighet samtidigt.

Denna lag träder i kraft så att 13 § 4 mom. träder i kraft den 1 januari 2004 och 13 § 1 och 5 mom. den 1 augusti 2004.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1228

Republikens presidents förordning

om upphävande av förordningen om ikraftträdande av konventionen om ömsesidigt godtagande av provningsresultat och bevis om överensstämmelse samt av protokollet i anslutning därtill

Given i Helsingfors den 19 december 2003

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikeshandels- och utvecklingsministern för handläggning av ärenden som hör till utrikesministeriets ansvarsområde, föreskrivs:

1 §
Genom denna förordning upphävs förordningen av den 14 september 1990 om ikraftträdande av konventionen om ömsesidigt godtagande av provningsresultat och bevis om överensstämmelse samt av protokollet i anslutning därtill (862/1990).

2 §
Denna förordning träder i kraft den 31 december 2003.

Helsingfors den 19 december 2003

Republikens President
TARJA HALONEN

Utrikeshandels- och utvecklingsminister *Paula Lehtomäki*

Nr 1229

Statsrådets förordning**om de förvärvsinkomster som skall inräknas i det lönebelopp som olycksfallsförsäkringspremierna grundar sig på**

Given i Helsingfors den 18 december 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 35 § 2 mom. lagen den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/1948), sådant det lyder i lag 1204/1996:

1 §

Som förvärvsinkomst som försäkringspremierna enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) grundar sig på betraktas lön eller annat vederlag som har betalats som ersättning för arbete.

Som vederlag för arbete utomlands betraktas den lön som skulle betalas för motsvarande arbete i Finland, eller lön som annars kan anses motsvara arbetet.

Helsingfors den 18 december 2003

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004 och gäller till och med den 31 december 2004.

Förordningen tillämpas på de försäkringspremier som avser år 2004.

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringssekreterare Jaakko Hannula

Nr 1230

Statsrådets förordning
om ändring av narkotikaförordningen

Given i Helsingfors den 18 december 2003

På föredragning av omsorgsministern,
 ändras i narkotikaförordningen av den 30 december 1993 (1603/1993) 9 a § 1 mom. det inledande stycket, 9 c § 1 mom., 9 e § 1 och 2 mom. och 12 a § 3 mom.,
 av dessa lagrum 9 a § det inledande stycket och 9 e § 1 och 2 mom. sådana de lyder i förordning 952/1995, 9 c § 1 mom. sådant det lyder i förordningarna 651/1994 och 952/1995 och 12 a § 3 mom. sådant det lyder i förordning 651/1994, som följer:

9 a §

Tillstånd för tillverkning, saluhållande, lagring och distribution

Till en ansökan om tillstånd att tillverka, saluhålla, lagra eller distribuera ämnen, med undantag av ättiksyraanhydrid och kaliumpermanganat, som ingår i förteckning I i bilagan till Wienkonventionen medräknat idkande av import- eller exportverksamhet mellan Finland och något land hörande till Europeiska unionen skall fogas:

9 c §

Exporttransaktionsbestämt tillstånd till export

Export av ämnen som ingår i förteckning I i bilagan till Wienkonventionen är tillåten till land som inte hör till Europeiska unionen endast om läkemedelsverket har beviljat exporttillstånd för varje enskild exporttransaktion. Detsamma gäller export av följande ämnen som ingår i förteckning II i bilagan till konventionen:

1) antranilsyra, då ämnet exporteras till något av följande länder: Bolivia, Chile, Colombia, Ecuador, Förenade Arabemiraten, Indien, Mexiko, Peru, Turkiet, Venezuela,

2) fenylättiksyra och piperidin, då ämnet exporteras till något av följande länder: Amerikas förenta stater, Bolivia, Chile, Colombia, Ecuador, Förenade Arabemiraten, Mexiko, Peru, Turkiet, Venezuela,

3) metyletylketon, svavelsyra och toluen då ämnet exporteras till något av följande länder: Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Förenade Arabemiraten, Guatemala, Honduras, Hongkong, Panama, Paraguay, Peru, Syrien, Thailand, Turkiet, Uruguay, Venezuela,

4) aceton och etyleter, då ämnet exporteras till något av följande länder: Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Förenade Arabemiraten, Guatemala, Honduras, Hongkong, Iran, Libanon, Mexiko, Myanmar (Burma), Panama, Paraguay, Peru, Singapore, Syrien, Thailand, Turkiet, Uruguay, Venezuela,

5) klorvätesyra, då ämnet exporteras till något av följande länder: Argentina, Bolivia, Brasilien, Chile, Colombia, Costa Rica, Ecu-

dor, El Salvador, Förenade Arabemiraten, Guatemala, Honduras, Hongkong, Iran, Libanon, Myanmar (Burma), Panama, Paraguay, Peru, Singapore, Syrien, Thailand, Turkiet, Uruguay, Venezuela,

9 e §

Verksamhetsanmälan

Den som tillverkar, importerar, exporterar, transitobefordrar, saluhåller, lagrar och distribuerar ämnen som ingår i förteckning II i bilagan till Wienkonventionen, eller ättiksyraanhydrid eller kaliumpermanganat, skall göra anmälan om verksamheten till läkemedelsverket. En anmälan som gäller tillverkning, saluhållande, lagring eller distribution skall innehålla samma uppgifter som en ansökan om tillstånd enligt 9 a § och en anmälan som gäller import- eller exportverksamhet mellan Finland och sådant land, som inte är medlem i Europeiska unionen eller idkande av transitobefordran mellan sådana länder vilka inte hör till Europeiska unionen samma uppgifter som en ansökan om tillstånd enligt 9 b §.

Med avvikelse från 1 mom. gäller anmälningskyldigheten i fråga om aceton, etyleter, metyletylketon, svavelsyra, klorvätesyra och toluen dock endast export från Finland till land, som inte hör till Europeiska unionen och härvid endast då mängden av det ämne som exporteras eller, om det är fråga om en

Helsingfors den 18 december 2003

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

blandning, mängden av ifrågavarande ämne i den blandning som exporteras under ett kalenderår överstiger följande mängder: aceton 50 kg, etyleter 20 kg, metyletylketon 50 kg, svavelsyra 100 kg, klorvätesyra 100 kg, toluen 50 kg.

12 a §

Påskrifter i fråga om ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika samt uppgifter i handlingar som gäller dessa ämnens försändelser och överlåtelser

Informationsskyldigheten enligt 2 mom. gäller antranilsyra, fenylättiksyra, kaliumpermanganat, piperidin och ättiksyraanhydrid då försändelserna eller överlåtelserna överstiger följande mängder: antranilsyra och dess salter 1 kg, fenylättiksyra och dess salter 1 kg, kaliumpermanganat 100 kg, piperidin och dess salter 0,5 kg och ättiksyraanhydrid 100 l.

Ikraftträdelsebestämmelse

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Regeringsråd Lauri Pelkonen

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om ändring av 2 § social- och hälsovårdsministeriets beslut om narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika**

Given i Helsingfors den 18 december 2003

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut *ändras* i social- och hälsovårdsministeriets beslut den 31 december 1993 om narkotika och ämnen som kan användas vid tillverkning av narkotika (1709/1993) 2 §, sådan den lyder i förordning 201/2001, som följer:

2 §

Ämnen och beredningar som används vid tillverkning av narkotika

Förteckning I i konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen

N-acetylantranilsyra
Efedrin
Ergometrin
Ergotamin
1-fenyl-2-propanon
Isosafrol
Kaliumpermanganat
Lysergsyra
3,4-metylendioxifenyl-2-propanon
Norefedrin
Piperonal
Pseudoefedrin
Safrol,
Ättiksyraanhydrid

salter av ämnen i denna förteckning, om sådana salter kan förekomma, samt

beredningar som innehåller i denna förteckning nämnda ämnen, förutom de läkemedelspreparat och övriga preparat som innehåller i denna förteckning nämnda ämnen och som är sammansatta så att de ämnen som nämns i förteckningarna inte med lätthet kan användas eller separeras med till buds stående medel.

Förteckning II i konventionen mot olaglig hantering av narkotika och psykotropa ämnen

Aceton
Antranilsyra
Etyleter
Fenylättiksyra
Klorvätesyra, förutom dess salter
Metyletylketon
Piperidin
Svavelsyra, förutom dess salter
Toluen,

salter av ämnen i denna förteckning, om sådana salter kan förekomma, samt

beredningar som innehåller i denna förteckning nämnda ämnen, förutom de läkemedelspreparat och övriga preparat som innehåller i denna förteckning nämnda ämnen och som är sammansatta så att de ämnen som nämns i förteckningarna inte med lätthet kan användas eller separeras med till buds stående medel.

Ikraftträdelsebestämmelse

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 18 december 2003

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringsråd Lauri Pelkonen

Nr 1232

Social- och hälsovårdsministeriets förordning

om ändring av 6 § social- och hälsovårdsministeriets förordning om klassificering av risker och bestämmande av försäkringspremien enligt hur farligt yrket eller arbetet är samt om hur försäkringstagarens egen skadestatistik skall beaktas när försäkringspremien bestäms enligt 35 § lagen om olycksfallsförsäkring

Given i Helsingfors den 18 december 2003

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut *ändras* i social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 17 augusti 2001 om klassificering av risker och bestämmande av försäkringspremien enligt hur farligt yrket eller arbetet är samt om hur försäkringstagarens egen skadestatistik skall beaktas när försäkringspremien bestäms enligt 35 § lagen om olycksfallsförsäkring (743/2001) 6 § som följer:

6 §

Om ett ansvar vid överföring av en försäkring är ett enligt specialpremiegrunderna obligatoriskt försäkrat ansvar, skall det överlåtande bolaget före utgången av den fjärde kalendermånaden som följer på den dag då försäkringen upphörde till det mottagande bolaget överlämna uppgifterna om ansvarets årliga skadefall och lönebelopp för de fem senaste hela åren som ansvaret gäller, eller om försäkringen har funnits i bolaget under en kortare tid, för de hela år som ansvaret gäller och som motsvarar denna tid.

Uppgifterna om skadefall skall överlämnas separat om antalet skadefall, utbetalda tillfälliga ersättningar och utbetalda fortlöpande

ersättningar inklusive fastställda kapitalvärden och bolagets skadespecifika ersättningsreserver enligt situationen vid utgången av senaste aktuella kalenderår. Löneuppgifterna skall lämnas i form av slutliga löner till den del som uppgifter om de slutliga lönerna finns att tillgå, och annars i form av preliminära löneuppgifter, och för det senaste året också fördelade enligt ansvarsklass. Om försäkringsbolaget inte tillämpar en indelning i ansvarsklasser, används i stället bolagets riskklassificering, vars uppbyggnad skall framgå av uppgifterna.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 18 december 2003.

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringssekreterare Jaakko Hannula

Nr 1233

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om utökande och upplösande av tilläggsförsäkringsansvaret hos pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare**

Given i Helsingfors den 18 december 2003

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut *ändras* i social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 12 december 2000 om utökande och upplösande av tilläggsförsäkringsansvaret hos pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1051/2000) 2 och 3 § som följer:

2 §

Förfarande i zonen för begränsad vinstutdelning

Tilläggsförsäkringsansvaret enligt 43 § 2 mom. 3 punkten lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) kan utökas med understödsavgifter så att pensionsstiftelsens verksamhetskapital efter utökandet är högst i mitten av målzonen. Vid fastställande av verksamhetskapitalet kan härvid utelämnas de poster som nämns i 1 § 1 mom. 5—7 punkten förordningen om poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet i pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1326/1997).

3 §

Förfarande i målzonen

Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas med understödsavgifter så, att pensionsstiftelsens verksamhetskapital efter utökandet är

högst i mitten av målzonen. Vid fastställande av verksamhetskapitalet kan i detta fall de av verksamhetskapitalets poster som avses i 2 § utelämnas.

Om avsikten är att i enlighet med den finansieringsplan som avses i 47 a § lagen om pensionsstiftelser övergå till en mera riskfylld placeringsfördelning under det år som följer efter räkenskapsåret, kan tilläggsförsäkringsansvaret i bokslutet utökas med understödsavgifter. Härvid kan tilläggsförsäkringsansvaret utökas ända till målzonens mitt, beräknad enligt målfördelningen för placeringarna för det följande årets slut. Vid detta förfarande får verksamhetskapitalet dock inte efter utökandet överstiga den övre gräns för målzonen som beräknats enligt placeringsfördelningen vid bokslutstidpunkten. Vid fastställande av verksamhetskapitalet kan i detta fall de av verksamhetskapitalets poster som avses i 2 § utelämnas.

Denna förordning träder i kraft den 31 december 2003.

Helsingfors den 18 december 2003

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Matematiker Pirjo Moilanen

Nr 1234

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om ändring av social- och hälsovårdsministeriets förordning om utökande och upplösande av tilläggsförsäkringsansvaret hos pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare**

Given i Helsingfors den 18 december 2003

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut *upphävs* i social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 12 december 2000 om utökande och upplösande av tilläggsförsäkringsansvaret hos pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1052/2000) 2 § och *ändras* 3 § 3 mom. samt 4 § 1 och 2 mom. som följer:

3 §

Förfarande i zonen för begränsad vinstutdelning

Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas med försäkringspremier så att pensionskassans verksamhetskapital efter utökandet är högst i mitten av målzonen. Vid fastställande av verksamhetskapitalet kan härvid utelämnas de poster som nämns i 1 § 1 mom. 7 och 8 punkten förordningen om poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet i pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1324/1997).

4 §

Förfarande i målzonen

Tilläggsförsäkringsansvaret kan utökas med försäkringspremier så, att pensionskassans verksamhetskapital efter utökandet är högst i mitten av målzonen. Vid fastställande

av verksamhetskapitalet kan i detta fall de av verksamhetskapitalets poster som avses i 3 § utelämnas.

Om avsikten är att i enlighet med den finansieringsplan som avses i 83 f § lagen om försäkringskassor övergå till en mera riskfylld placeringsfördelning under det år som följer efter räkenskapsåret, kan tilläggsförsäkringsansvaret i bokslutet utökas med försäkringspremier. Härvid kan tilläggsförsäkringsansvaret utökas ända till målzonens mitt, beräknad enligt målfördelningen för placeringarna för det följande årets slut. Vid detta förfarande får verksamhetskapitalet dock inte efter utökandet överstiga den övre gräns för målzonen som beräknats enligt placeringsfördelningen vid bokslutstidpunkten. Vid fastställande av verksamhetskapitalet kan i detta fall de av verksamhetskapitalets poster som avses i 3 § utelämnas.

Denna förordning träder i kraft den 31 december 2003.

Helsingfors den 18 december 2003

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Matematiker Pirjo Moilanen

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1224—1234, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2003

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663